

[C. F. Sørensen.]

legitime næringsdrivende eller Færdselsforholdene. Jeg skal derfor henstille til Partiet Venstre og til den højtærede Minister at fastholde denne Bestemmelse, som betegner Løsningen af en mangeaarig kedelig Strid, som ingen af os er tjent med fortsættes.

Den tredie af Ændringerne gaar ud paa, at Ordet „Blandede“ i Lovens § 3 b., 1ste Stykke, gaar ud, hvilket jeg ogsaa kan tiltræde og anbefale. Hvis den højtærede Justitsminister havde været til Stede, vilde jeg have komplimenteret ham, fordi han har et saa snedigt Politi, som han har. I Pærekøbing, eller hvor det nu er, har en snedig Politimester hittet ud af, at naar der staar „Blandede Brød- og Mælkeforretninger“, betyder det, at rene Mælkeforretninger, altsaa Forretninger, der ikke har været saa durkdrevne at have en Krydder eller Bolle i Butikken, i Henhold til Loven ikke maa holde aabent, for der staar „Blandede“, og saa skal der være mere end eet Produkt at sælge. Denne snedige Politimester har faaet rejst Sag paa dette Spørgsmaal, og Landsretten har fulgt ham, for Juristerne deroppe er lige saa drevne og snedige som denne Politimester fra Pærekøbing. Jeg haaber, at den højtærede Handelsminister vil bringe mine Ord videre til Justitsministeren, saa der kan blive noget stort af denne Politimester i Pærekøbing, jeg synes, han fortjener det. Men desuagtet er jeg glad for den højtærede Ministers Forslag, hvorved vi faar dette Stridspunkt ud af Loven, saaledes at de snedige Politimestres Arbejde — de maa ikke have ret meget at bestille, siden de hænger sig i den Slags Petitesser — kan ophøre paa dette Omraade.

Bunch: Som fremhævet af de foregaaende Talere er det ikke første Gang, vi ser dette Lovforslag her. Som Venstres Ordfører sagde, blev vi, da det sidste Gang var for, fra alle Sider bestormet med Ændringer og atter Ændringer. Det er Hovedgrunden til, at jeg ikke med Glæde ser paa, at Forslaget er kommet frem igen. At denne Politimester i den lille By er skredet ind, er, synes jeg, et spinkelt Grundlag for, at der just skal ske en Lovændring. At rette det, saaledes at „Blandede“ gaar ud, og Bestemmelsen kommer til at omfatte baade blandede Forretninger og rene Mælkeforretninger, skal jeg med Glæde gaa med til.

Jeg kan ogsaa med Glæde paa mit Partis Vegne gaa med til, at Kunstbutik-

ker holdes aabne paa Helligdage, naar der ikke finder Salg Sted derfra. Jeg kan i det hele tiltræde Forslaget paa alle Punkter, undtagen hvad Blomsterhandel ved Kirkegaarde angaar. Jeg fremhævede første og anden Gang, Sagen var for her, at det er Helligdagsloven, det ganske særlig griber ind i, og gives Gadehandelen fri eller blot nogenlunde fri paa det Omraade, vil vi faa at se f. Eks. den kønne Allé op til Vestre Kirkegaard hver eneste Søndag fyldt med markskrigerske Gadehandlere med et rigt Ordforraad, og det forekommer mig, at det ikke rigtig vil være Søndagsstilheden og Kirkegaardsstilheden værdigt. For Øjeblikket gaar det meget pænt og fordrageligt til baade ved Kirkegaarde og Sygehuse, og jeg synes, vi skulde blive staaende ved de Bestemmelser, der nu er, og ikke paa nogen Maade forandre dem. Jeg vil gerne med det samme sige, at jeg allerede har liggende hjemme en 6—8 Protestskrivelser fra Blomsterhandlere, hvori de beder om at faa Sagen i Udvalg. Lovforslaget er imidlertid efter min Mening lidt for lille til det, og hvis det kunde tænkes, at den højtærede Minister vilde tage Blomsterhandelen ud, skal jeg, og jeg tør ogsaa sige mit Parti, med Glæde stemme for Lovforslaget uden Udvalgsbehandling.

Gunnar Fog-Petersen: § 1 i Lovforslaget giver Kunststillinger, der afholdes i Butikker med Politiets Tilladelse, Ret til at være aabne om Søndagen, men saaledes, at Handel ikke maa finde Sted i Lokalerne i de Tider, i hvilke almindelige Butikker skal være lukkede. Jeg tror, det i Hovedsagen er en god Bestemmelse. Det er aldeles nødvendigt, at saadanne Kunststillinger holdes aabne om Søndagen. Jeg anser det imidlertid for overflødig at føje til, at Køb og Salg ikke maa finde Sted i Lokalerne saadanne Dage, thi denne Bestemmelse kan ikke overholdes og er meget let at omgaa. Man kan jo efter Lovforslagets Ordlyd blot gaa ud paa Trappen, hvis man vil købe et Billede. Hvis man siger til Kunstneren, som er til Stede: Jeg synes godt om det Billede, De har hængende, vil De reservere det for mig; hvad koster det? Og han saa svarer: Vi maa ikke handle herinde, men vi kan jo gaa ud paa Trappen, saa har man overholdt Lovens Bestemmelse, idet Begrænsningen knyttes til Lokalerne. Men i det hele betyder Bestemmelsen ingen Verdens Ting, idet man altid kan sige til vedkommende: Vil De forbeholde mig det Billede,